

МЕЖДУ БЯГСТВОТО МИ ПРЕЗ ЮГОСЛАВИЯ ЗА ФРАНЦИЯ
В
ЛАГЕРИТЕ ЗА ЕМИГРАНТИ ПАДРИЧИАНО И ЛАТИНА
(В ИТАЛИЯ) НАПИСАХ ТАЗИ РЕКАПИТУЛАЦИЯ И
ПРОЕКТОПРОГРАМА НА ФАКБ

II.

По който и сценарий да започнат събитията в нас, независимо от вътрешните и международни обстоятелства, независимо от това кой ще поеме инициативата за промяна, КРИЗАТА на българския държавен капитализъм може да завърши в крайна сметка само със СОЦИАЛНА РЕВОЛЮЦИЯ (при условие, че създадем необходимия критичен минимум на революционна организация). Само тя, като разтърси и вдигне на въстание милиони труженици, може да ги превърне в свободни хора и творци на АНАРХОКОМУНИСТИЧЕСКОТО ОБЩЕСТВО.

Ние имаме дълбокото убеждение, че само разрушителната и творческа дейност на въстаналите милиони може да унищожи робската скованост на работническото съзнание, да преодолее днешната апатия или суеверен ужас пред бронирания полицейски юмрук на класовия враг. Само наложената със силата на оръжието воля на милионите ДА БЪДАТ СВОБОДНИ И РАВНИ, може да унищожи днешното класово деление и неговия създател и пазач – държавата! За да осъществи такава грандиозна цел, народът се нуждае от ясна революционна програма.

Ние сме далече от утопизма на Оуен и Фурие, които чертаели в детайли картината на утрешното общество. Затова НАШАТА ПРОГРАМА е само едно при-ближение на идеята за бъдещата Социална революция. Тя съдържа известни основни принципи и жалони, родени от опита на вековните класови борби, от успехите и неуспехите на една верига от революции, и най-последно – от творческата мисъл на плеада революционни мислители. Доуточняването и реализацията на нейните параграфи ще се твори на барикадите, на площадите, в заводите и институтите, в кварталите, на общите събрания на градските и селски

КОМУНИ, на конференциите и националните конгреси на ВЪОРЪЖЕНИТЕ ТРУЖЕНИЦИ.

I. ОРГАНИЗАЦИЯ НА ОБЩЕСТВОТО

1) Констатирайки абсолютната противоположност на интересите на конституираното се в държава малцинство на експлоататорите и тези на милионния бъл-гарски ПРОЛЕТАРИАТ ОТ ИНДУСТРИЯТА, ЗЕМЕДЕЛИЕТО И УСЛУГИТЕ, и несъвместимостта на свободата и равенството със съществуването на ДИКТА-ТУРАТА НА ВЪОРЪЖЕНИЯ ДО ЗЪБИ ДЪРЖАВЕН КАПИТАЛ, олицетворяван от партийната, военнополойцейска и административна бюрокрация, ние про-кламираме като ПЪРВА ЗАДАЧА НА РЕВОЛЮЦИЯТА – УНИЩОЖЕНИЕТО НА ДЪРЖАВАТА. Но, какво значи унищожение на държавата?

На първо място, това означава унищожение или разтуряне на онзи разплодник на властници във всички области на живота у нас, наречен БКП. Разпускането на партията на държавния капитал, естествено ще повлече със себе си и закриване-то на всички нейни филиали: ОФ, БЗНС, Комсомол, Профсъюзи и т.н. Но, унищожението на властта на БКП е невъзможно без унищожение на държавните институции, без разоръжаване и демобилизирането/уволнението на държавна сигурност, полицията, армията, съда. Без анулиране на пълномощията, които БКП е делегирала на своите бюрократи и преториянци/охранители. Въстанието на пролетариата трябва да унищожи властта на всички нива и заедно с това – цялата днешна йерархическа пирамида, започвайки с властта на ЦК и правителството и приключвайки с тази на последния партиен секретар, председател на общински съвет, милиционерски началник или директор на предприятие. Разбира се, ние говорим за революционното унищожение на ВСЯКА държава и на произтичащата от нея власт. Следователно, разрушителната дейност на революцията е насочена не само срещу днешните носители на властта, **НО И СРЕЩУ ВСИЧКИ** и всевъзможни претенденти и политически щабове и партии, които биха поискали да превърнат Социалната революция на пролетариата в обикновен политически преврат. Още днес, ние,

организираните във ФАКБ, заявяваме, че в годините на революционно преобразуване на българското общество, ще призова-ваме пролетариата към безпощадно смазване на всякакви опити – от където и да изхождат и каквато и щат форма да приемат – да се възстанови правителството, армията, тайната и явна полиция, съдът, затворите, концлагерите и произтича-щите от тях ВЛАСТ НА ЧОВЕК НАД ЧОВЕКА!

В зависимост от степента и силата на съпротивата на властващия днес класов враг, разпускането на институциите на държавността и анулирането на властта им, могат да приемат различна форма – от безкръвната, наподобяваща обявата на фалит на едно акционерно дружество, до физическата разправа в гражданската война с въоръжените военнополойски отряди на държавнокапиталистическата диктатура на БКП... От само себе си се разбира, че премахването на властта на господстващата класа е невъзможно без ЕКСПРОПРИАЦИЯ на нейната държа-вна собственост и конфискация на личните движими и недвижими имуществва.

2) Разрушаването на държавната машина/апарат, на нейните институции, на вла-стта на партията и премахването на нейното икономическо господство посредством експроприацията и конфискациите на собствеността им, поставя веднага въпроса: ОТ КАКВА ОБЩЕСТВЕНА ОРГАНИЗАЦИЯ ТЕ ЩЕ БЪДАТ ЗАМЕ-НЕНИ? Какви структури ще заменят унищожените и как те ще функционират БЕЗ И ПРОТИВ ПРИНЦИПА НА ВЛАСТТА? Онзи принцип, който независимо от формите в които е облечен, винаги предполага едно ГОСПОДСТВАЩО МА-ЛЦИНСТВО от УПРАВЛЯВАЩИ ВЛАСТНИЦИ, които издават заповеди и раз-пореждания и “НАРОДНОТО СТАДО” от УПРАВЛЯВАНИ, които се подчиня-ват на първите и привеждат в изпълнение техните команди - било поради страхът от закона и полицая, било поради чувството за собствено безсилие. (При това, в днешното българско общество този принцип е всеобхватен и разпространен във всички сфери, върху всички нива, сектори и единици, които участват в полити-ческият, стопански, социален, културен и т.н. живот на обществото!)

И така, с какво ще се замени властта и командата на началствата – самоназначили се или изборни – и как ще се премахне робската изпълнител-ност и страхопочитанието на подчинените?

На принципа на властта ние противопоставяме принципа на САМОУПРАВЛЕ-НИЕТО! На държавността – АНАРХИЯТА (или ПРЯКАТА ДЕМОКРАЦИЯ!) На държавната организация на обществото, ние противопоставяме СЪЮЗА НА КОМУНИТЕ! Паралелно с разрушаването на държавната машина, на нейните институции, апарат и органи на власт, ние ще започнем изграждането на комуни-те - структури за самоуправление на свободни труженици. Покривайки цяла България – от София до последната паланка и село – с комуни на жителите им, ние ще постигнем за пръв път в прословутата 13-вековна история доброволното и равноправно обединение на цялото население в един съюз – Българската феде-рация на комуните.

Всяка от комуните, включваща в себе си оптимален брой жители (напр. 10 000), ще избере на ОБЩИТЕ СИ СЪБРАНИЯ своя комунален/общински съвет, като определи и неговите отдели: стопански, продоволствен, снабдителен, просветен, здравен и т.н., и т.н., запазвайки за себе си както контрола върху текущата дей-ност на работниците в отделите, така и над тяхния брой и функции.

Общите въпроси на комуната ще се решават от периодично свиквани общи съб-рания на нейните пълнолетни жители. За нас, свободата се състои във възмож-ността да участваме директно в решаването на обществените проблеми в рамки-те на предприятието или квартала, на комуната, областта или страната. Т.е. във възможността всеки труженик да разисква, да предлага инициативи и да взема решения по различните социални, културни, стопански, планови или отбранител-ни проблеми на обществото. Защото, унищожението на политиката, премахване-то на облечените във власт лица и институти, на господството на държавата, ро-дено от завоюването, от заграбването на собственост и налагането на привилегии и предаването им в наследство (чрез назначения или посредством избори) не мо-же да се реализира без

САМОИНИЦИАТИВА, ПРЯКА АКТИВНОСТ И ЛИЧНО УЧАСТИЕ на всички труженици при решаване на собствените им проблеми. След напълно свободни разисквания, приетите С БОЛШИНСТВО решения по обществените, стопански и пр. въпроси са общозадължителни до тяхната реализация или промяна чрез динамично изменящите се болшинство-малцинство.

Няколко думи за нашето анархокомунистическо становище по въпроса за болшинството и малцинството. Ние признаваме само оформилата се в болшинство воля на свободните труженици в едно бездържавно и безкласово общество при съхранението на равни права и еднакви свободи да участват пряко в решаването на собствените си проблеми и онези, които в даден момент са в малцинство в рамките на общността. Ние отхвърляме категорично днешната фалшифицирана и манипулирана "народна воля", формирана на базата на господството и неравенството в едно общество, в което привилегированото и всесилно малцинство разполага с цялата икономика и национално богатство, с всички средства за реклама, пропаганда и просвещение, с платените въоръжени отряди на полицията и армията, със съда и администрацията, и не чувстваме никакво морално задължение към взетите решения от властта. Напротив, въстанието срещу тази воля и власт и тяхното отхвърляне във всеки момент в който революционната криза би го позволила, ние разглеждаме като дълг и най-нравствената задача, която човешката история е поставяла пред една потисната класа и нейната бойна организация.

Както ще видим в слезващия II раздел, същите принципи на самоуправление ще ръководят дейността на всички други производствени или териториални единици – от предприятията и кварталите до областните или национални производствени и професионални обединения или съюзи на комуните.

Общите решения или планове ще се съгласуват на конференциите или националните конгреси от делегатите на общите събрания на отделните производствени и териториални единици, изпратени там с ИМПЕРАТИВНИ МАНДАТИ, отразяващи волята на мнозинството в

общите събрания от цялата страна.

3) Единствена ГАРАНЦИЯ за нормалното и безпрепятствено функциониране на такава обществена организация, позволяваща свободната изява на волята и ста-новището на всеки труженик при решаването на обществените проблеми, ние ви-ждаме във **ВЪОРЪЖАВАНЕТО НА ВСИЧКИ ХОРА НА ТРУДА И ТЯХНОТО САМООРГАНИЗИРАНЕ В ОБЩОНАРОДНА МИЛИЦИЯ** – неплатена и непод-чинена никому, освен на собствената си свободна воля.

4) Всякакви права и свободи, независимо от тяхното формално конституционно прокламиране, са ИЗМАМА при съхранение на монопола на собствеността на едно привилегировано и овластено малцинство върху средствата с които се ре-ализират тези права и свободи. Затова ние искаме **ПРЕДОСТАВЯНЕТО НА ВСИЧКИ СРЕДСТВА ЗА РАЗПРОСТРАНЕНИЕ НА МИСЪЛТА И СЛОВОТО** (като зали за събрания, телевизия, радио, печатници и т.н.) в ръцете на организираните в комуни въоръжени труженици; пропорционално разпределение на пе-чатните органи и времето в програмите на радиото и телевизията между сво-бодно създадените съюзи и обединения на основа на различни платформи, про-грами и планове за обществено развитие; безцензурното и неконтролирано уст-но, печатно и пр. разпространение на техните идеи и позиции.

Ние поддържаме и различните лични или групови инициативи, целящи създаване на всевъзможни средства за информация и разпространение на идеи, мнения и коментари.

5) Нарушението на тези права и свободи за малцинството и отнемането на въз-можността то да се превърне в болшинство, е сигурен признак за липсата на свобода и е основание за защитата ѝ, простираща се до въоръжено въстание! Подобно основание представляват и мерките, насочени срещу социаликономиче-ското равенство за отделни групи в обществото, поради образователни, нацио-нални, расови или идейни причини.

Ние отхвърляме всякакви решения и действия, които водят до възстановяване на държавните институции или експлоатацията и ще се

борим срещу тях включително и с оръжие, дори ако подобни решения съберат, някога и някъде, едно болшинство зад себе си. Нашата воля да изкореним властта и привилегиите е непреклонна и нашата война срещу притежателите им – непримирима!

II. ПРОИЗВОДСТВО И РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩЕСТВЕНИЯ ДОХОД

6) Ние сме врагове на всяко присвояване и монополизиране на средствата за про-изводство от държавата или каквито и да са частни лица и групи, защото това е кражба и основа на експлоатацията и неравенството. Затова, ние сме за експроприация на държавната или частна собственост върху индустрията, земеделието, услугите и науката и предоставянето и разпореждането с нея на обществото.

КАКВО ЗНАЧИ ОБЩЕСТВЕНА ИЛИ КОМУНИСТИЧЕСКА СОБСТВЕНОСТ? Това означава, че тя принадлежи на българската Федерация на комуните. Срещу правото на всеки член на обществото да се ползва наравно с другите от еднакви части от обществената продукция и услуги, стои неговото задължение да участва в трудовия процес според възможностите и подготовката си. Няма права без задължения, но ние отхвърляме всякакви задължения без равни права.

7) След експроприацията на държавнокапиталистическата собственост, организирането на производството и услугите, както и на научната дейност ще бъде по-ето от производствените и професионалните съюзи на тружениците от различни-те сектори на трудова дейност - индустрия, земеделие, услуги или наука. Изпълнението на плановете от отделните производствени единици и служби, както и разпределението на трудовите задачи и на произведените блага за лични и обществени нужди ще се осъществява под контрола на организирания в комуни народ.

8) Самото планиране на общественото производство и услуги е въпрос на наука и квалификация, затова изработването на разносрочните плановете трябва да бъде дело на специалисти от икономическите и статистически институти. Но с тези плановете се решават проблеми,

произтичащи от нуждите на обществото и на него-вите отделни членове (като ниво на удовлетворяване на потребителските нужди, темпове на развитието, приоритети, зависещи от момента, солидарност с по-изостаналите сектори, райони и страни и т.н.) Затова, одобряването или отхвърлянето на даден вариант на плана и произтичащото от него преразпределение на трудовите ресурси между различните сектори на производството, услугите и на-уката в отделните области на страната, тоест определянето на обема на общест-венонеобходимия труд и на сферите на неговото приложение с произтичащите от приетите решения скорости на развитие и степен на удовлетворяване на ежеднев-ните нужди, планът трябва да бъде приет от болшинството членове на обществ-ото. Тази си функция те ще реализират в хода на дискусиите и вземането на ре-шения от общите събрания на комуните. Сумирането и координирането на тези решения и определянето на това кой план следва да бъде приведен в изпълнение от цялата страна или отделни региони, ще става на националните конгреси на фе-дерацията, чиито делегати са снабдени от изпратилите ги комуни с императивни мандати, отразяващи волята на болшинството. Текущите промени и актуализиране на перспективните планове в зависимост от настъпилите през този период промени в регулярно информираното обществено мнение на тружениците, ще се извършват винаги в същия порядък с помощта на същия механизъм отдолу – нагоре.

За свикването на национален конгрес за преразглеждане на даден перспективен план и внасяне на евентуални изменения, са достатъчни постъпилите искания и основания на 1/3 от общите събрания на членуващите във Федерацията комуни.

9) В производствените единици, научните звена и общественополезните служби на такава комунистическа икономика, ще бъдат включени всички работоспособ-ни членове на обществото. В тях, в зависимост от професионалната им подго-товка, ще бъде изпратена цялата днешна армия от властници, слуги и паразити. Включването на даден индивид или група в трудовия процес на стопанските еди-ници е от компетенцията на службите по разпределение на трудовите ресурси към

комуната и предприятията, а изключването им от тях е въпрос, който се решава от съответния трудов колектив.

10) Контролът над изпълнението на поетите трудови задължения от отделните единици и тяхните колективи върху територията на комуната и на равномерното и справедливо разпределяне на натовареността им, е прерогатива на съответния отдел по организация на труда към комуналния съвет, който се попълва от всички желаещи да участват в извънработно време във функциите на общественения контрол. По подобен начин, въз основа на аналогични принципи, се организира общественият контрол в рамките на цял клон от стопанството или върху всички групи производства, услуги и научна дейност за цялата страна.

11) Текущото организиране на трудовия процес във всяка отделна единица се предоставя на нейния производствен съвет, чийто членове са изборни и сменяеми от колектива ѝ.

С оглед ефикасността в организиране на работата, разпределянето ѝ и регулиране на отношенията между отделните звена в технологическия процес, в производствения съвет следва да се избират специалисти и техници с по-голям опит. Противоярката срещу евентуални началнически рецидиви е постоянната възможност на общото събрание или това на даден цех, отдел, звено и т.н. да ги отзове и смени. От компетентността и волята на общото събрание на колектива са и въпросите за конкретното разпределяне и приложение на частта от обществените фондове на единицата, отделяни за подобряване условията в които протича трудовия процес, за удовлетворяване на битовите и културни нужди на работното място, разпределянето на работните помещения, организирането на столове, библиотеки, забавления, почивки, ваканции и т.н.

Само с въвличането на всички в разискването и решаването на общите проблеми може да се разгъне свободната инициатива и разностранното творчество на труженниците, учейки се върху собствения си опит и нужди на самоорганизиране и самоуправление. Днешната апатия и бягство от всякакви обществени задължения и решения, са резултат от

упражняването на властта, която смазва инициативата на подчинените, лишава ги от всякакво значително участие в решението на соб-ствените им въпроси и им отрежда ролята на впрегатен добитък. Затова на днешното командване и началническо надзирателство, ние противопоставяме не-ограничената свобода в разискванията, с равни права при вземане на решения, взаимопомощта и взаимния контрол. Собствените интереси и съзнателност на трудовите хора са гаранция за ефикасното и справедливо решаване на текущите проблеми и за изпълнение на задълженията от всеки член на обществото в рамките на колектива в който той живее и работи.

12) Аналогичните въпроси по организация на производствените процеси в рамките на отделни клонове или на цялата икономика на страната, са дело на съответните национални конференции и конгреси на националните производствени съюзи/федерации/конфедерации.

13) В областта на разпределението на частта от обществения продукт/производство/услуги за удовлетворяване на личните нужди на членовете на анархокомунистическото общество в неговия НАЧАЛЕН СТАДИЙ, ние сме за РАВЕНСТВО НА ТРУДОВИТЕ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ във всички звена и на всички нива в националната икономика и обществените служби. В една следваща фаза, с нарастване на общественото производство на материални блага и услуги и на неговата автоматизация, въпросът за възнаграждаване на труда, както и неговата задължителност ще бъдат снети от девния ред, защото анархокомунизма предполага, като своя крайна цел свободен, доброволен и “безплатен” труд срещу все-странно удовлетворяване на нуждите на всеки и на всяка.

14) В областта на селското стопанство ние сме за форсиране на индустриализацията му, която единствена може да доведе до уеднаквяване на условията на труд с тези в индустрията. Само комуните в селските райони са в състояние да приведат в изпълнение една широка програма от мерки в тази посока, превръщайки днешните държавнокапиталистически стопанства от рода на ТКЗС, ДЗС и т.п. в доброволни кооперативни обединения на свободни и равноправни

труженици.

15) Растящата дисхармония между големите градове и селищата в изостаналите райони може да бъде преодоляна само чрез систематично, процентно по-голямо отделяне на средства от частта на обществения продукт, предназначена за общо-то стопанско, сградоустройствено, културно и т.н. развитие на страната. Затова, при разпределяне на тези фондове ние ще се придържаме на конгресите на Федерацията към линия, целяща ликвидиране и на този тип неравенство, резултат от централизма и егоистичната класова политика на съборените господари.

16) След утвърждаване на съответните производствени планове и тези за общо-то развитие на страната от комуналните събрания и от федералните конференции и конгреси, снабдяването на отделните стопански единици, служби и институти с необходимите за изпълнението им материали (машини, суровини и т.н.) е функция на отделите по снабдяване към производствените съюзи и тяхните областни и национални обединения, с контрол от страна на работните колективи и пълнолетните жители на комуните. А разпределението и снабдяването на последните и на тяхните семейства с продукти за потребление е дело на съюза на продоволствените кооперации, обхващащ цялата страна. Анархокомунистическата революция ще превърне цялата днешна мрежа от търговски и спекулативни организации в такъв кооперативен съюз по продоволствието. Контролът над дейността на неговите подразделения (складове, магазини, снабдителни звена и т.н.) ще бъде задача на продоволствените отдели към комуналните съвети. Последните привличат за тази обществена работа всички потребители, желаещи да участват в нея, като ги подготвят и подпомагат.

17) Доколкото и докогато се съхранява задължителното участие в трудовите процеси, банките ще бъдат превърнати в отчетно-статистически институти, пре-доставящи данни за информиране и планиране, и за контрол над изпълнението на производствените планове в различните сектори на икономиката и за балансиране на доходите и разходите при производството и потреблението.

Само пълната прозрачност (като в стъклен дом) и осведоменост на тружениците може да парира всякакви апетити и опити за реставриране на неравенството и привилегиите под каквато и да е форма. Затова, ние ще създадем напълно дос-гъпна за всеки гражданин статистика и отчетност, не оставяйки никакви тайни и секретни сфери. Предоставянето чрез счетоводно-статистическите отдели към комуналните съвети на всякакви данни и отчети при поискване от страна на все-ки гражданин, колектив или общото събрание, ще създаде интерес към участи-ето в обществените дела, придружено от пълната възможност за осъществяване на контрол от всяка обществена група върху дейността и функциите на кой и да е сектор в стопанската и другите сфери на обществото.

Стремейки се към унищожение на стоковото стопанство, пазара и парите, които мистифицират отношенията между труд и потребление и създават възможност за експлоатация и различни спекулации, ние ще се ориентираме към въвеждане на семейни и индивидуални билети или карти за правото да се получават продук-ти и услуги срещу лично положен труд. Същевременно, ние ще се насочим към безпарични отношения между отделните производствени единици, базиращи се на приетия потребителско-производствен-снабдителен план, чието изпълнение се контролира съвместно от производствените и транспортно-снабдителни съюзи и потребителско-продоволствените отдели на комуналните съвети.

III. ЖИЛИЩНИЯТ ВЪПРОС

18) Тежката жилищна криза, която изпитва пролетариатът от градовете и села-та, недостатъчната и нехигиенична жилищна площ, остарялите и негодни постройки, казармените бекярски помещения в които условията не се различават същест-вено от тези в затворите и в които са натъпкани голяма част от трудовите хора, контрастират с излишеството и разкоша на многоетажните и многостайни двор-ци, резиденции, къщи, вили, апартаменти и бюрократични учреждения с които разполага властническото и експлоататорско малцинство от паразити.

Този резултат от политиката на привилегии и безсрамно разточителство, практикувана от вчерашната и днешна господстваща класа, налага пристъпването към радикални мерки за преодоляване на жилищната криза. Първата задача на въстания пролетариат в тази сфера, според нас е експроприацията на жилищата и “работните” помещения на властващите мародери и предоставянето им на комуна или на кварталните асоциации на трудещите се за преразпределяне между тяхните най-нуждаещи се жители.

По отношение на тружениците, единствен критерий за настаняването им в тези жилища трябва да бъде реалната жилищна площ с която разполага всяко семейство, броят и здравословното състояние на членовете му. Единствените “привилегии”, които ние признаваме, са тези за болните и децата. Спрямо бившите власти и експлоататори, в зависимост от волята на трудовия народ и недостига на новопостроени домове, трябва да се ориентираме към преместването и настаняването им в онези жилища, които те със своята егоистична и користна политика по време на безразделното си господство предоставяха на поданиците си “бачкатори”.

Паралелно с това ние сме за приоритетно отделяне на средства и сили от общия фонд, за строеж на нови жилища и обновяване на използваемите. Тази дейност е предоставена на строителните организации, освободени от “предприемаческия и търговски дух”, а разпределението им ще се извършва чрез общите събрания на комуните и кварталите, на основа на отчетите на съответните жилищни комитети, излъчени от жителите на всеки квартал.

IV. ОХРАНА НА ТРУДА И СОЦИАЛНИТЕ ГРИЖИ

19) Ние ще ликвидираме узаконените от властта привилегии, чиито резултат е неравенството в условията на труда и социалните грижи за различните категории граждани. Отделянето на средства за модернизирани, хигиенизиране и обезопасяване на трудовите процеси ще се извършва в зависимост от степента на тяхната вредност и опасност за здравето. Най-неотложни са мерките, които трябва да се

вземат и средствата, които трябва да се отделят за обезопасяващи инсталации, машини, съоръжения, вентилация, климатизация, облекла и т.н. в мините, особено-но ураниевите, в редицата химически производства, в металодобивните предприятия, строителството, след това в земеделието, във фабриките и работилниците и най-накрая в службите, занимаващи се с общественополезен труд за различните услуги на гражданите или в стопанските единици, като и там се ликвидират привилегиите, свързани с разпределението и обзавеждането на работните помещения по мръсния йерархически, началнически принцип, така дълго, безконтролно и безнаказано практикуван от днешните властници и бизнесмени.

НИЕ ИСКАМЕ И ЩЕ НАСТОЯВАМЕ ЗА:

20) Намаляване на работното време до 6 часа при пет- или четири дневна работна седмица и въвеждане на едномесечен или по-дългосрочен годишен отпуск още в първите дни на революцията, за сметка на автоматизацията и поголовното въвличане в трудовия процес на всички, които днес живеят за сметка на чужд труд, слугуват на господарите си или се занимават с дейност, която няма общественополезен или има доказано насилнически, вреден и паразитен характер. Критериите за общественополезния характер на дадена трудова дейност се изработват от общото събрание на комуната, а въпросът за преквалификацията и трудовото интегриране на безработните бивши властници, експлоататори и паразити се предоставя на производствените съюзи и съответните отдели в комуналните съвети, които имат задължението да снабдява със средства за съществуване обучаващите се и новопостъпващи работници.

21) Освобождаване на жените, слабите и болните от трудови задължения в области, които са тежки и нездравословни и пренасочването им там където тяхната физиология и здраве биха им позволили да участват с лекота в трудовия процес.

22) Ликвидиране на нощния труд във всички предприятия в които технологическият процес не е непрекъснат. Там където естеството на работата налага неговото денонощно продължение (в леярни,

електростанции, болници и пр.) е задължително намаляване на продължителността на работното време на 4 или 5 часа за смените.

23) В особено тежките сектори на производството, които все още остават, ние сме за организиране на трудова повинност за всички младежи, навършили своето пълнолетие в добро здраве. За определен срок да се привлекат и здравеняците от днешните паразитни институции на насилието, които имат твърде много задължения към обществото, но разбира се, като трайна линия в тази област си остава насочването на средства и научнотехнически сили за механизирани и автоматизирани на тези процеси с оглед изравняване на условията на работа в тях с другите клонове на икономиката.

24) Незабавни мерки за повишаване на ниските пенсии за сметка на високите до изравняването им. Пропорционално и реално увеличение на отпускните средства от обществото/комуната, позволяващо отглеждането на децата от онези родители, които не желаят да се ползват от услугите на създадените за тази цел обществени заведения: ясли, детски градини, училища и т.н. Увеличение на отпуската за бременни с осигуряване на доходите, който са имали като работящи.

Всички тези мерки, както и трудовото и санитарно инспектиране на продължителността, на безопасността, на условията на труд и т.н. следва да се предоставят на инспекционните служби, чиито членове са пряко избрани от трудовите колективи и производствените съюзи.

v. ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ

25) Бидейки за равенството, ние сме категорично против търговията с човешко-то здраве, за осигуряване на еднакви медицински грижи, прегледи, лекарства и лечение, както и на всяка друга спешна или специализирана медицинска помощ и интервенции за всички, без изключения и без привилегии; за ликвидиране на създаденото от властта и капитала неравенство в санитарното обзавеждане, в обслужването и монополизирането на квалифицираните медицински кадри за нуждите на "отговорните другари" и на "много важните персони".

Първостепенните болнични заведения трябва да бъдат предоставени на действително тежко болните, чието състояние се определя по съвест от лекуващите лекари.

Ние сме за възнаграждение на медицинския труд, като това на останалите кате-гории трудещи се; за ликвидиране на “плановите отпуски по болест” и против “лимита на пътеките” за болните; за увеличаване на средствата за борба с тежки-те и социални заболявания, като сърдечно-съдови, ракови, нервно-психически, венерически, алкохолизъм, наркомании и т.н. и за профилактична медицина.

Ние сме за засилване на обществения и медицински контрол върху питателните продукти и заведенията за хранене. Здравият дух и здравето тяло стоят над всякакви себични, егоистични и странични съображения. Целта на такава здравна система е човека, а не привилегиите на шепа насилници и паразити или печалбар-ството на “здравните” бакали.

26) Ние сме за ликвидиране на днешната система на привилегировани закрити магазини и заведения; за премахване на съществуващите неравенства в курорт-ното дело, като предоставим палатите, почивните станции и вилите на днешните господари за ползване от производствените колективи и комуните, съобразно здравните нужди на трудещите се при стриктно спазване на принципа на редуване, практикуван на общите събрания от трудовите колективи.

27) Ние сме за приоритетно отделяне на средства от обществените фондове и на работни сили за отстраняване на замърсяванията на въздуха, водата и почвата.

VI. ПРОСВЕТА И ОБРАЗОВАНИЕ

28) Ние сме за всеобщо, осигурено от обществото, образование за всички нива - от основното до университетското - за всички желаещи с един-единствен критерий: естествените наклонности и способности на децата, юношите и младите хора, и с едно-единствено задължение - ДА УЧАТ!

Необходимите средства за учебници, храна, облекло, квартири,

хигиенични и други нужди на учащите се ще бъдат поети от обществото, като получените сво-ята квалификация мъже и жени, ще му върнат авансираните средства чрез труда си в различните производствени единици и общественополезни служби, получа-вайки за труда си възнаграждения, еднакви с тези на всички други граждани.

29) Програмите за образование и обучение ще се изработват от преподаватели-те-специалисти в сътрудничество с избрани от учащите се или от родителите на малолетните комисии. Окончателното им одобрение ще става от общите събра-ния на комуните след дискусии.

30) Неравенството в условията на обучение и в степента на подготвеност на пре-подавателските кадри трябва да се компенсира и превъзмогва чрез отделяне на средства, уедряване на училищните комплекси и използване на модерни методи на преподаване с помощта на телевизия, кино, радио и т.н., позволяващи най-доброто и интелигентно изложение на учебния материал и възпитание за всички деца на страната от най-квалифицираните преподаватели.

31) Нуждите на утрешното общество, чиято производствена и обслужваща осно-ва е започналият вече науднотехнически преврат, предполагат висока образова-ност, квалификация и инициатива на самоуправляващите се труженици. Те са окончателнатата гаранция за премахване на разликите между физическия и ум-ствен труд и превръщането им в граждани на общество в което няма да има ме-сто за осакатяващия и оскотяващ човека еднообразен и изнурителен труд било в заводите, било в канцелариите, нито за разделението на труда и създаването на "едноизмерни" и едностранчиво развити индивиди. С оглед на тази перспектива, ние сме за отделяне и насочване на все повече средства и сили към автоматизи-рането на производствените и нетворческите умствени процеси с използване на целия научен и технологичен опит на днешния свят.

VII. КУЛТУРА, САМООБРАЗОВАНИЕ И САМОДЕЙНОСТ

32) Ние сме за пълна свобода на индивидуалното и колективно творчество в сферите на литературата, живописата, музиката и другите

изкуства, както и на естетическата и идейна критика на творбите. Единствена граница за тяхното въз-произвеждане и разпространение може да бъде капацитета и броя на печатници-те, хартията, изложбените и концертни зали и т.н., бидейки в същото време за разширението им до удовлетворяване на нуждите.

В тази област ние не сме за “равенството”. На нашия народ трябва да бъдат пре-доставени най-прекрасните образци на световната и собствената ни култура. Едновременно с това ние ще работим за преодоляване на влиянието на кичозната партийна, соц-“реалистично”-рекламна, фолклорна и други “развиващи се культу-ри”, финансирани и поощрявани от меценатите на диктатурата, обслужващи кла-совите им интереси и лични прищявки и принизяващи интелектуалното ниво и естетическите критерии на “бачкаторите”. На тази основа, в условията на нео-граничена свобода за творчество и възприятие на културните достижения на ми-налото и настоящето, плановете за разпределяне на средствата за разпростране-ние на произведенията на изкуствата и литературата, следва да се определят от федерациите на творците, но тяхната корекция може и трябва да става в зависи-мост от естетическите потребности и културните желания на масите.

В областта на културата ще се създават най-разнообразни, трайни или временни, обединения и съюзи на творци и публика, на артисти и зрители, които ни най-малко няма да бъдат препятствие за индивидуалното творчество и възприятие. Заедно с това, в рамките на комуната трябва да се отделят средства и създават възможности за достъп до телевизията, радиото, отпечатването и разпростране-нието на творческите опити на местните литературни и артистични сили, като се осигури ползването на салоните, залите, сцените от всякакви групи, проявили инициативи. В това отношение единственият “цензор” може да бъде свободната в оценките и формирането на естетическите си критерии публика.

33) В сферата на създаването и “консумирането” на културата изниква и въпро-сът за професионализма на писателя, художника, артиста, изобщо на твореца и за неговото препитание, тъй като и неговата

дейност може да бъде обществено-полезна. Кой в едно анархокомунистическо общество, което все още не е достигнало в развитието си до реализиране на “принципа на Сен-Симон”, следва да решава въпроса за тяхната талантливост и в зависимост от това, дали да бъдат освободени от всякакви други трудови задължения, за да се посветят изцяло на творчеството си? Отговор на този въпрос може да даде само броят на почитателите на техния талант и желанието им да ги освободят от труда в икономиката. По всяка вероятност, мнозина ще съчетаят пряката си трудова дейност с работата за изкуството. За творчеството им не може да има никакви други прегради. По аналогичен начин следва да бъдат поставени и проблемите на творците и откривателите в областта на науката и технологиите.

34) С оглед поощряване на творческите сили, на самообразованието и повишаване на културното ниво на индивидите, ние сме за създаване и поддържане на сцени и концертни зали, на библиотеки и читателски зали, на всевъзможни дискусийни клубове, любителски научни и технически дружества и т.н. при пълна свобода за разгъване на индивидуалните и организиране на колективните инициативи и самодейност.

35) В областта на спорта ние сме за ликвидиране на всякакъв професионализъм, с изключение на този в цирка и против превръщането на добрите спортисти в състезателни коне и паразитиращи, скъпоплащани залози на ТОТО-то.

Спортуването трябва да бъде масово, достъпно за всеки, който желае да го практикува и не паразитно! Състезания – да, но възнаграждения и печалбарство от спорта – НЕ! И по-малко зрелища, а повече индивидуално и колективно участие в закаляващите тялото спортни упражнения, дисциплини и игри. Затова, свободен достъп за всички желаещи до стадионите, спортните зали или плувните басейни с отделяне на средства за задоволяване нуждите на искащите да спортуват. В един спортен комплекс местата за зрителите днес струват много повече от самия спортен терен, което е и естествено за една власт, която като римските патриции/партийци иска да канализира енергията и

отпрати вниманието им в зрелищата, за да отклони мисълта и волята им решаване на собствените им екзистенциални проблеми и тези на обществото.

VIII. ОТБРАНА НА СТРАНАТА И ЗАЩИТА НА ВЪТРЕШНИЯ РЕД

36) На местото на ликвидираните армия и полиция с тяхната йерархия, команд-ване, чиновове, казарми, участъци, заплати, секретност и власт над трудещите се, ние ще създадем общонародна въоръжена организация. Тя ще има своите групи и колони във всяко предприятие и служба, във всеки квартал и комуна. В тях ще участват доброволно всички пълнолетни, желаещи да поемат функциите по отбраната на страната и защитата на обществения ред в населените им места.

Членовете на тази общонародна въоръжена организация в мирно време ще участват в нея без да се откъсват от производството и няма да получават допълнителни възнаграждения. Участието в нея е резултат от доброволно поетото задължение към защитата на свободата и правата на всички труженици.

Тук, както и във всички други обществени организации се открива широко поле за тия у които обществения инстинкт, взаимопомощта и волята да служат добро-волно и безвъзмездно на народа, са се пробудили от революцията.

Защото, единственото сериозно доказателство за безкористността на революционерите и обществените дееци е отказът от възнаграждение за времето, което той посвещава за решаване на социалните проблеми. Всичко останало е професионализъм и кариеризъм, който не е почистоплътен от този на днешните държавни мъже или бизнесмени и тяхните преториянци.

37) След установяване на връзката между характера на труда и съответния род оръжие, бойните единици на въоръжената организация ще се изграждат в зависимост от професиите и ангажираността в производството и услугите. Например, естествено би било работещите в гражданската авиация да образуват военновъздушните сили на федерацията, тези от пътническия и търговски флот – военноморските

сили, тружениците от транспорта – моторизираните съединения, от машинния парк в селското стопанство – танковите части и т.н.

38) Всяка бойна единица избира свой съвет (на местото на днешния назначаван и плащан команден състав). За членовете на съвета са валидни същите принципи на изборност, отзоваемост, сменяемост, императивни мандати и постоянен кон-трол от общите събрания, които очертават рамките на дейността, правата и за-дълженията на членовете на съветите в бойните, стопанските или териториални единици в анархокомунистическото общество.

39) Обучението по военно дело или криминалистика (които ще бъдат необходими дотогава, докогато нашата революция не преобрази радикално днешния свят в който всички голями въпроси се решават в последна сметка с насилие и оръжие) ще се извършва в горните класове на средните учебни заведения и в универси-тетите при ликвидиране на цялия днешен казармен идиотизъм, дресировка, ко-мандване и унижаваща достойнството подчиненост. Това обучение ще бъде осъществявано от квалифицирани преподаватели по стратегия, тактика, боравене с оръжията, тренировки и маневри. Те ще имат същите права и задължения, като тези на другите учители и професори.

40) Въпросите, свързани със снабдяване с оръжия и муниции, с обучение и с откъсвания от производството и услугите (с оглед участието в маневри) чак до проблемите на войната и мира, са от компетентността на общите събрания на комуните, респективно тяхните конгреси.

На решения и заповедите за “свикване под знамената”, вземани в обвитите в тай-на канцеларии, концепции и мнения на политическите “елити” и генералитета и изпращането под страх от смъртно наказание на милиони труженици в брато-убийствени касапници за защита на класовите интереси на “собствените” ни по-тисници и експлоататори, ние противопоставяме революционната съзнателност, доброволната жертвоготовност в името на свободата и хляба на беззащитните и на интернационалното братство с всички потискани, унижавани и ограбвани пари в света.

41) От комуналните поделения на общонародната въоръжена организация, чрез дежурства и в зависимост от нуждите на кварталите и стопанските единици в дадена комуна, ще се излъчва и броят на гражданите, необходими за охрана на обществения ред.

На общите събрания, съобразно конкретната криминогенна обстановка, ще се определя колко и какви специалисти-криминалисти са необходими. Правата на последните няма да надхвърлят тези на един днешен експерт-счетоводител, тоест те ще бъдат специалисти в своята работа, като всички други, занимаващи се с разследване и откриване на причините и конкретните нарушения на нормите на съжителство и общуване в едно общество, създадено от въоръжения народ в процеса на революцията.

42) По същия начин, на общите събрания ще бъдат предадени и функциите по определяне на мерките срещу нарушителите на тези норми. Защото, заедно с държавата, ние ще ликвидираме законите и тяхните блюстителите в лицето на днешната полиция, следствие, прокуратура и съд. На местото на днешните многостепенни съдилища с тяхните класови, корумпирани и платени, за да защитават интересите на властниците и експлоататорите, бюрократи в разноцветни тоги, социалната революция ще създаде една-единствена инстанция – трибуналите в кварталите, трудовите колективи и комуните в които, в зависимост от мащаба на оцетяване на личността или колектива, въоръженият народ ще решава мерките спрямо извършилите нарушения, съобразно своето чувство за справедливост.

Бидейки наясно, че нарушенията на закона(както и самият закон, който определя санкциите) са резултат от патологията на класовото общество и са своеобразна реакция на индивида срещу организираната престъпност на властващите паразити, ние анархокомунистите сме категорично против смъртното наказание и затворите. Разбира се, ние не изпадаме в утопизъм и затова не изключваме в първите следреволюционни десетилетия рецидиви в психиката, които могат да доведат до убийства, нарушения на права и интереси или кражби. Но, ние не сме толкова голями почитатели на "принципа на свещената

собственост” и затова не намираме за хуманно, нито целесъобразно унищожението на човека от палача или тъмничаря, заради посегателствата на дребните крадци срещу обществените блага. Може би, другарският съвет, общественото порицание и контрол ще се окажат много по-ефикасни от днешната наказателна система, която никак не може да се справи с растящата криминалност. В по-тежките случаи на престъпления срещу личността или колектива, свободните хора от утрешното свободно общество могат да отделят един сектор от страната или света, където да изпращат извършилите ги, като оставят нарушителите на правата и нормите на общуване да организират живота и прехраната си по свой образ и подобие...

Разбира се, трудностите в революционния период и особено съпротивата на съборените господари или акциите на бъдещите кандидати за власт и богатства могат до доведат в една гражданска война до суровост и безпощадност при раздаването на справедливост и възмездие от страна на въстаналия народ, но още от сега заявяваме, че главният виновник за евентуалните кръвопролития си остава днешната експлоататорска класа на партийните и административни номенклатурчици и тяхната политическа и полицейска организация – държавата.

IX. РЕЛИГИИТЕ, ХРАМОВЕТЕ, ДУХОВЕСТВОТО И ИМОТИТЕ МУ

43) Ние сме атеисти, но преди всичко сме привърженици на СВОБОДАТА ЗА ВСИЧКИ, затова няма да възпрепятстваме верующите в тяхните проповеди и молитви. Ние обаче сме врагове на собствеността, паразитизма, неравенството и привилегиите, затова в революцията ще експроприираме всички средства за влияние, господство и експлоатация с които разполага духовенството било на доминиращите и финансирани от държавата религии, било на неофициалните, като оставим тяхните религиозни йерархии, които “представяват бога” и “осъществяват посредничеството между него и паствата си” да се препитават с обществено-нополезен труд. В замяна на това, колкото и

идиотски, ретроградни и реакционни да ни изглеждат тяхните суеверия и ритуали, ще осигурим равен достъп на ре-лигиозните хора до средствата за масова информация и до залите за провеждане на молитвите и на събиранията им с каквито разполагат всички други членове и групи в обществото.

44) Българската православна църква (БПЦ) с нейния “Свети синод” – тази “ви-зантийска воня непорината”, както я наричаше нашият Ботев – винаги е била слугиня на държавата. Днес нейният клир во главе с патриката е сбор от донос-ници на диктатурата на номенклатурата. Освен че доносничат за своите миряни и енорияши, нейните владици и попове са използвани като задгранична агентура на ДС или участват в различни рекламни и циркови “мероприятия”– асамблеи, ко-митети за мир и т.н., за да свидетелстват пред света за свободолюбието и толерантността на йерарсите от марксистката църква. Затова, ние ще разобличаваме тяхната покръстовска роля и една от първите мерки след революцията ще бъде предоставянето на полицейските им досиета на библиотеките за обществено ползване от блудното или заблудено паство на БПЦ. Това няма да бъде дискри-минационна мярка срещу доносниците от средите на духовенството, защото съ-щото ще бъде сторено с всички архиви на “органиите” и другите поделения на инквизиционноекзекутивното ведомство от ул. “6-и септември”, на армията, на съ-да, на БКП, БНБ и на всички останали министерства, институции и тяхните про-винциални отдели. Народът трябва да знае поименно своите господари, граб-ители, палачи и предатели и да познава своята “апокрифна история”.

Х. ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗМЪТ И НАЦИОНАЛНИЯТ ВЪПРОС

45) Приветствайки Великата Френска Революция, Гьоте възкликнал: “От днес един нов вик Да живее Нацията! идва да замести стария - Да живее Кралят!” Резултатът от победата на “нацията” обаче се оказал печален. Връх взела млада-та буржоазия с нейния национализъм, шовинизъм и империализъм и кохортата неизбежни спътници: егоистични патриотарски апетити, милитаризъм, агресив-ност, експанзия, войни, разрушения и милиони трупове в името на една

безмис-лена химера – “Отечеството” зад което се крият печалбарските интереси, алч-ността, лакомията и властолюбивите стремежи на господстващата класа от соб-ственици на капитала. Затова, когато младият генерал на революцията Бонапарт нахлузил на главата си императорската корона, разочарованият Бетовен проме-нил намерението си и посветил своята Трета или Героичната симфония вместо на Наполеон I, на загиналите за Свободата...

Друго и не би могло да се очаква. Нациите са исторически образувания, свързани с епохата на раждането и утвърждаването на господството на капитала, на стоко-вото стопанство, търговията и пазарите. Чрез тях, с помощта на законите и ре-пресивните институции на държавата, буржоазията установява своето юридиче-ско и политическо господство над трудовия народ.

Сталинското “строителство на социализма в една отделно взета страна” е про-дължение в развитието на класическия капитализъм. Концентрацията и центра-лизацията на капиталите бяха доведени чрез етатизацията до финалния стадий на монопола над собствеността. Господството на буржоазията бе заменено с дикта-тура на лумпените, а собствеността ѝ - с държавнокапиталистическата. Вместо от множество частни собственици, икономиката се владее, употребява и злоупотре-бява от един-единствен колективен собственик в лицето на партийната и дър-жавна номенклатура. Извършеният политически и социаликономически преврат не преодоля класовото разделение на обществото, нито парцелирането на човече-ството посредством държавното насилие и очертаните с кръв държавни граници. Макар и претърпяли мутации, експлоатацията и властта на човек над човека с тяхната нова идеологическа маска – марксленинизмът - са съхранени и в “ново-то” общество, а така нар. социалистически нации и овладяването на тяхните па-зари и наемни роби са казус бели за номенклатурчиците от различните “социали-стически отечества”. Старият шовинистически и империалистически стремеж към разширяващо се господство се разгръща на основата на държавния капитал и е знаме на неговата партийнополицейска и военнбюрократична диктатура.

46) Трябва да отбележим, че макар и поникнали като плесен върху питателната среда на напоените с кръв частно или държавнокапиталистически пазари, за-твърдили чрез държавното насилие господството на експлоататорите върху про-летаризираното население на отделните късове територия и споили с помощта на националистическите илюзии, идеология и култура за известен период противоположните социални класи, нациите бяха и продължават да са едно от стъпалата на обединение на човешкия род. Стъпало от онази историческа стълба, която започва с ордата, за да завърши с обединяването на цялото човечество.

Последното е крайната задача на Анархокомунистическата социална революция. Тя е интегрална и универсална по своя характер и обхват, поради което не може да спре на полупът, нито да завърши локално. Непостижимата за буржоазната революция тройца - СВОБОДА, РАВЕНСТВО И БРАТСТВО за нас е въплъте-на в АНАРХИЯТА, КОМУНИЗМА И ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗМА. Нашата ре-волюция, чрез която ще ги реализираме, е несъвместима с държавите, с капитала и с произтичащите от тях националистическа ограниченост, тесногърдие, нацио-нална разпокъсаност, патриотарство, империализъм и братоубийствени войни. Затова, след победата ѝ в една или в група страни, тя или ще продължи да се развива в дълбочина и ширина, за да доведе в крайна сметка до преодоляване на разединението на човешкия род на класи и нации и до обединение на човече-ството на което предстои велико бъдеще, или контрареволуцията ще вземе връх, като продължи агонията на стария свят, която може да въвлече всички в гробницата на историята или в по-оптимистичната хипотеза - да върне борбата в изходната ѝ точка.

47) Поради това, нашето отношение на анархокомунисти към национализма, па-триотарството, шовинизма и конкретно към българските национални "идеали" е ОТРИЦАТЕЛНО! Защото, зад амалгамата и мъглата на национал-социал шови-нистичните лозунги, програми и доктрини се спотайват лъжите на господарите с които те успяваха неведнаж да измамат наивните си поданници, за да ги свикат

под знамената и отведат към... безименните гробища и братските могили край Чаталджа и Булаир, в Добруджа и Тракия или Македония и Страцин.

Ние не ще забравим, че за последния век българските властници и експлоататори хвърлиха четири пъти народа в огнената касапница на войните и че и днес в каза-рмите и на полигоните те подготвят за пореден път поредното братоубийство, плащането на репарации от жертвите и четвъртата национална ката-строфа . Нито за момент не сме и няма да забравим, че зад хидрата на тези "идеали" се крият грабителските интереси на господарите - вчера на Кобургите и буржоазията, днес на номенклатурчиците от класата колективен собственик на държавния капитал, а утре (ако не се окажем на висотата на революционните задачи) на някакви нови патентовани патриоти.

48) Никога и никъде досега многобройните "национални" борби за обединение и независимост не доведоха до освобождение на трудовия народ. Наротив, "защи-тата на отечеството" винаги е била бариера по пътя на социалната еманципация и обединението на човечеството. Затова ние им противопоставяме нашия рево-люционен интернационализъм. Това означава на първо място и най-на-пред непрекъсната борба със "собствените" властници и грабители и обръщане на оръжието срещу тях по време на война или етнически конфликти с цел превръщането им във война на класите и начало на социална революция.

49) В условията на днешната политическа и социаликономическа система, за "решението на националния въпрос" ние се придържаме към принципа за свобод-ното САМООПРЕДЕЛЕНИЕ на всеки народ, национално, етническо, расово, идейно или религиозно малцинство и на правото му на отделяне от "майката-родина".

50) Желателно е в окончателното изработване на програмата за вземат участие възможно най-голям брой другари!!!

3 септември 1973 г.,

CAMPO PROFUGHI DI LATINA,

Via 24 Maggio

другарски поздрав

и Константинов

P.S.

C

Георг

Всичко за което СМЕ, може да бъде реализирано САМО със съзнанието, волята и ПРЯКОТО УЧАСТИЕ на революционните маси. Последното обаче е невъзможно без създаването на РЕВОЛЮЦИОННА ОРГАНИЗАЦИЯ, но това е тема, която ще разискваме когато се видим!!!